

JEZSUS ÖREGDIÁK KERESZTÚT

Budapest, Jézus Szíve Templom

2018. március 2.

Az Atya, a Fiú és Szentlélek nevében.

Ámen.

I. stáció: Jézust halálra ítélik

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Szent Máté evangéliumából (27.22-23.26):

Pilátus tovább kérdezte: "Hát Jézussal, akit Krisztusnak mondanak, mit tegyek?" Mind azt kiabálták: "Keresztre vele!" "De hát mi rosszat tett?" - kérdezte. Annál inkább ordították: "Keresztre vele!"

Drága Jézusunk! Mi nap mint nap ítélkezünk, rutinos megbélyegzők és gyakorlott kirekesztők vagyunk, mert fenyegetőnek érezzük az idegent, az újat, az igazságot. Könnyen skatulyázunk be másokat és rezignáltan haladunk el fájdalmas sorsok mellett. Nem állíthatjuk tehát, hogy ott és akkor nem követeltük volna hangosan mi is halálot, vagy közönyös hallgatásunkkal és tétlenségünkkel nem okoztuk volna vesztedet. Nemcsak Pilátus, de mi is halálra ítélnék Téged, amikor előítéleteink szerint élünk, közönyösek maradunk, elmerülünk félelmeinkben és bezárjuk szívünket. Kérünk, segíts bennünket, ha az ítélkezés és a közöny vesz erőt rajtunk, és adj nekünk együttérző, tetterre kész, tiszta szívet, hogy valóban téged képviselhessünk a világban!

Miatyánk...

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

II. stáció: Jézus vállára veszi a keresztet

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Szent Máté evangéliumából (27,27-31):

A helytartó katonái bevitték Jézust a helytartóságra, s odagyűjtötték köré az egész helyőrséget. Megfosztották ruhájától, bíborszínű köntöst adtak rá. Tövisből koszorút fontak, fejére tették, jobb kezébe pedig nádszálat adtak. Aztán térdet hajtottak előtte, és így gúnyolták: "Üdvözlégy, zsidók királya!" Közben leköpdösték, fogták a nádat s verték a fejét. Miután így csúfot űztek belőle, levették róla a palástot, s ráadták saját ruháját. Aztán elvezették, hogy keresztre feszítsék.

„Ha lehet, múljék el tőlem ez a pohár...” Jézus pontosan tudta, mi vár rá. Mielőtt elfogták, ezekkel a szavakkal fohászkozott Atyjához.

Életünk sok kihívásában mi is tisztán látjuk, hogy milyen áldozatokkal, energiákkal és munkával kell majd szembenéznünk. Emberi esendőségünk ezért sokszor a könnyebb utat választaná.

Add Urunk, hogy Jézushoz hasonlóan mi is merjük Rád bízni hétköznapi harcainkat, küzdelmeinket. Hogy mi is vállunkra tudjuk venni keresztünket, bármilyen feladatról, kihívásról, küzdelemről legyen szó. Add, hogy erőt meríthessünk Jézus áldozatából.

Miatyánk...

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

III. stáció: Jézus először esik el a kereszttel

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Izajás próféta könyvéből (53,4-6):

Bár a mi betegségeinket viselte, és a mi fájdalmaink nehezédtek rá, mégis (Istentől) megvertnek néztük, olyannak, akire lesújtott az Isten, és akit megalázott. Igen, a mi bűneinkért szúrták át, a mi gonoszságainkért törték össze; a mi békeiségünkért érte utol a büntetés, az ő sebei szereztek nekünk gyógyulást. Mi mindnyájan, mint a juhok, tévelyegtünk, ki-ki a maga útjára tért, és az Úr mégis az ő vállára rakta mindnyájunk gonoszságát.

Még meggyötörten is milyen erősnek tűnik, pedig most földre rogy a kereszt súlya alatt. Tekintetünk találkozik. Kicsit félek tőle, de még magamnak sem merem bevallani. Ki lehet ez a szenvedő férfi és mit követett el? A tömegben azt sutyorogják, hogy ő a zsidók királya. Hiszek nekik. Valahol, itt legbelül érzem, hogy olyan erő lengi körül, ami nem mindennapi. Próbálok mégis szigorú arcot vágni, hiszen Pilátus parancsba adta, hogy feszítsük keresztre. De már tudom, hogy én ebben nem fogok részt venni. Elkullogok.

Miatyánk...

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

IV. stáció: Jézus szent anyjával találkozik

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Szent Lukács evangéliumából (2,34-35.51):

Simeon megáldotta őket, és így szólt anyjához, Máriához: "Íme, ő sokak romlására és sokak feltámadására lesz Izraelben, jel lesz, amelynek ellene mondanak - a te lelkedet is tőr járja át -, hogy kiderüljenek sok szív titkos gondolatai." Szavait anyja mind megőrizte szívében.

A Szeplőtelen Szüzet a Mennyei Atya egyszülött fiának Anyjává tette. Mária jelen volt Jézus egész életében, egészen a kereszthaláláig. Mégis, az emberiség bűneiért egy anya legnagyobb fájdalmát élte át, mikor látta saját fiát a kereszttel. Uram, kérlek add meg azt az erőt nekünk is, hogy fájdalmaink mellett végig melletted lehessünk és add, hogy akaratodat el tudjuk fogadni.

Miatyánk...

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

V. stáció: Cirenei Simon segíti Jézusnak vinni a keresztet

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Szent Máté evangéliumából (27,32; 16,24):

Amint kifelé vonultak, találkoztak egy Simon nevű cirenei emberrel. Ezt kényszerítették, hogy vigye a keresztet. Ezután Jézus így szólt tanítványaihoz: "Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye keresztjét és kövessen."

Sokszor nem merjük vállalni azokat a kereszteteket, melyeket földi életünk során kapunk. Sokszor nem merünk szembenézni saját bűneinkkel, hibáinkkal. Cirenei Simon nem akart a szenvedő Krisztussal találkozni, hiszen nem ismerte. Mégis felé sodródott és Krisztus keresztjét vállára véve szembesült az emberiség bűnének súlyával. Szembesült saját bűneivel és szembesült azzal, hogy Krisztus az ő bűnei és minden ember bűnei helyett vitte a keresztet. Merjük-e Megváltó Krisztusunk keresztjét vállunkra venni? Vagyunk-e annyira erősek és bátrak, hogy méltó társai legyünk Krisztusnak?

Miatyánk...

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

VI. stáció: Veronika kendőt nyújt Jézusnak

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Izajás próféta könyvéből (52,2-3):

Rázd le a port magadról, kelj föl, rabságot szenvedett Jeruzsálem! Oldd le nyakad bilincseit, Sionnak fogoly leánya! Ezt mondja az Úr: Ingyen adtalak el, s most is váltságdíj nélkül váltalak vissza benneteket.

A Zsoltárok könyvéből (27,8-9):

Szívem ezt sugallta: "Keresd tekintetét!" Uram, a te arcodat akarom keresni. Ne rejtsd el előlem arcodat, ne taszítsd el szolgálodat haraggal! Te vagy oltalmazóm, ne utasíts vissza, Istenem, megmentőm, ne hagyj el végképp!

Krisztus gyötrelmekkel és fájdalommal teli keresztútján, egy zsidó asszony Veronika nyújt kendőt letörölni Megváltónk verejtékkel és vérrel telt arcát. Vajon mi merünk-e a lehajolnia szenvedőhöz, elviselhetőbbé tenni fájdalmát, annak az embernek, akit mindenki megvet és lenéz? A latin szerint a Vera ikon - hiteles képmást, hiteles Krisztus arcot jelent. Isten minden embert, mindnyájunkat, kivétel nélkül saját képmására szeretetből teremtett, a kérdés az, hogy szeretném- e ezt az Istenképűséget kibontakoztatni, szeretnék eszerint élni, másokért élni, s ezzel kilépni a tömeggondolkodás sodrásából? Isten mindnyájunkat meghívott erre a feladatra, imádkozzunk, hogy észre vegyük környezetünkben a szenvedőt és mi magunk is frissítő kendőként lehessünk jelen a másik ember életében

Miatyánk...

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

VII. Jézus másodszor esik el kereszttel

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

A Siralmak könyvéből (3,1-2.9.16):

Olyan ember vagyok, aki átéltem a nyomorúságot haragjának vesszeje alatt. A sötétségbe vitt és vezetett, nem a világosságba.

Faragott kövekkel zárta el utamat, eltorlaszolta ösvényemet.

Kaviccsal összetörte fogaimat, hamut adott eledelül.

Urunk Jézus Krisztus, Te az egész teremtett világ bűneinek súlyát cipelted a keresztfá által.

Másodszor is elestél, de felálltál és folytattad utadat, hogy megválts bennünket.

Adj nekünk erőt és kitartást, hogy az életünk során megtapasztalt mélypontokból felállva mi is folytathassuk a nekünk rendelt utat, ezáltal szolgálhassunk téged.

Miatyánk...

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

VIII. stáció: Jézus a síró asszonyokkal találkozik

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Szent Lukács evangéliumából (23,28-31):

Jézus hozzájuk fordult: "Jeruzsálem leányai - mondta nekik -, ne engem sirassatok. Inkább magatokat és gyermekeiteket sirassátok, mert jönnek majd napok, amikor azt fogják mondani: Boldogok a meddők, akik nem szültek, nem szoptattak. Akkor majd unszolni kezdik a hegyeket: Omoljatok ránk! És a dombokat: Takarjatok el! Mert ha a zöldellő fával így tesztek, mi lesz a sorsa a kiszáradt fának?"

Arcán vércseppek csorogtak, ahogyan a kereszt alatt görnyedt. De mégis, szemei mintha magabiztosságot sugároztak volna, ahogy az asszonyokhoz szólt. Csak az arcára emlékszem és arra a gondolatra, amely már sokadjára futott át az agyamon. Sőt, már biztos voltam benne, hogy Jézus nem csak egy jeruzsálemi férfi, nem csupán József és Mária neveltje, hanem valami sokkal több. Tudtam, hogy ő Isten fia. És ekkor minden összeomlott. Hiszen a Messiás eljött közénk és a nép éppen most készül megölni Őt. Csak álltam földbegyökerezett lábakkal és éreztem, ahogy a könnyek végigszántják az arcom.

Miatyánk...

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

IX. stáció: Jézus harmadszor esik el a kereszt súlya alatt

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

A Siralmak könyvéből (3,27-32):

Jó az embernek, ha igát hordoz ifjúságától fogva. Üljön le a magányban és hallgasson, amikor ráteszi az Úr; szája érjen le a földre. Talán még van remény. Tartsa oda arcát annak, aki üti, teljen el gyalázzal. Mert az Úr nem veti el az embert mindörökre. Mert ha büntet is, újra megkönyörül nagy irgalmában.

/Dsida Jenő: Krisztus/

Krisztusom,
én leveszem képedet falamról. Torz
hamisításnak érzem vonalait, színeit, sohase
tudlak ilyennek elképzelni, amilyen itt vagy.
Ilyen ragyogó kékszeműnek, ilyen jóllakottan
derűsnek, ilyen kitelt arcúnak, ilyen
enyhe pirosnak, mint a tejbeesett rózsa.
Én sok éjszaka láttalak már, hallgattalak is
számtalanszor, én tudom, hogy te egyszerű
voltál, szürke, fáradt és hozzánk hasonló.
Álmatlanul csavarogtad a számkivetettek

útját, a nyomor, az éhség siralomvölgyeit
s gyötrő aggodalmaid horizontján már az eget
nyaldosták pusztuló Jeruzsálemed lángjai.
Hangod fájó hullámokat kavart, mikor
a sok beszéd után rekedten újra
szólani kezdted. Megtépett és színehagyott
ruhádön vastagon ült a nagy út pora,
sovány, széltől-naptól cserzett arcodon
bronzvörösre gyúlt a sárgaság s két
parázsló szemedből sisteregve hullottak
borzas szakálladra az Isten könnyei –

Miatyánk...

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

X. stáció: Jézust megfosztják ruháitól

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Szent Máté evangéliumából (27,33-36):

Fölrtek arra a helyre, amelynek Golgota, vagyis Koponyák helye volt a neve. Itt epével kevert bort adtak neki inni, de amikor megízlelte, nem akarta meginni. Aztán keresztre feszítették, és sorsot vetve megosztottak ruháján, majd leheveredtek, és őrizték.

Uram, itt állunk és azt szemléljük, ahogy emberi méltóságod legutolsó jeleit is elveszik tőled. Lerángatják ruhádat, fedetlen ütött-vert tested mutatja a rád rontók dühét. Te, aki a tisztaság példája vagy, engeded, hogy így megalázzanak.

Állj Urunk, Jézus, korunk minden embere mellett, akiket megfosztanak emberi méltóságuktól, akiket elűznek otthonaikból, akiket embertelen kiszolgáltatottságba taszítanak. Állj mindazon nők, férfiak és gyermekek mellett, akiket a prostitúció vagy az emberkereskedelem tart fogságban. Adj nekik erőt méltóságuk megtalálásához és a szabaduláshoz.

Miatyánk...

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

XI. stáció: Jézust keresztre feszítik

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Szent Máté evangéliumából (27,37-42):

Feje fölé táblát tettek, amelyre elítélése okát írták: "Ez Jézus, a zsidók királya." Vele együtt két gonosztevőt is keresztre feszítettek, az egyiket jobbról, a másikat balról. Az arra menők káromolták, s fejüket csóválva mondogatták: "Te, aki lebontod és harmadnapra fölépíted a templomot, szabadítsd meg magad! Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!" Ugyanígy gúnyolódtak az írástudókkal és a vénekkel együtt a főpapok is: "Másokat megmentett, de magát nem tudja megmenteni. Ha Izrael királya, szálljon le a keresztről, s akkor hiszünk neki."

A mi bűneinkért feszítették keresztre. A mi bűneinkért szenvedett kereszthalált. Add Urunk, hogy felismerjük a bűnt és hogy legyen erőnk harcolni ellene. Add meg nekünk a bűnbánat szentségét, hogy ezáltal elnyerjük az örök üdvösséget. Ámen

Miatyánk...

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

XII. stáció: Jézus meghal a kereszten

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Szent János evangéliumából (19,19-20):

Pilátus feliratot is készíttetett, és a keresztfára erősítette. Ez volt a felirat: "A názáreti Jézus, a zsidók királya!" A feliratot sokan olvasták a zsidók közül, mert az a hely, ahol fölfeszítették Jézust, közel volt a városhoz, héberül, latinul és görögül volt írva.

Uram nem találok szavakat. Megtört és bűnbánó szívvel térdelek előtted. Jézus kereszthalála nekünk az üdvösséget hozza el. Add Uram, hogy a nagybőjti szent időben tudatosítsuk mekkora árat fizettél értünk. Emlékezz meg öregdiáktársainkról akiket elszólítottál közülünk. Adj erőt családjaiknak, hogy ezt a keresztet el tudják viselni.

Miatyánk...

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

XIII. stáció: Jézus testét leveszik a keresztről

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Szent Máté evangéliumából (27,45-56):

A százados és a többiek is, akik Jézust őrizték, a földrengés és a történetek láttára igen megijedtek: "Ez valóban Isten Fia volt" - mondták. Messziről több asszony figyelte, mi történik; olyanok, akik Galileából eddig kísérték, és gondoskodtak róla.

Jézus testét leveszik a keresztről és Mária ölébe fektetik. Adj Urunk békességet mindazoknak, akik elvesztették hozzátartozójukat, különösképpen - mint ahogy Mária- a gyermeküket elvesztett szülőknek. Tapasztalják meg a te irgalmasságodat és szereteted által találjanak újra lelki nyugalomra. Adj hitet, hogy a számunkra olykor érthetetlennek tűnő és felfoghatatlan történéseket benned megnyugodva el tudjuk fogadni.

Miatyánk...

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

XIV. stáció: Jézust sírba teszik

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Szent Máté evangéliumából (27,59-61):

József levette a testet, tiszta gyolcsba göngyölte, s sziklába vájt új sírboltjába helyezte. A sír bejáratához nagy követ hengerített, és elment. Mária Magdolna és a másik Mária ott maradtak, leültek a sírral szemben.

Az élet rendje. Földi életünk utolsó állomása a sírba tétel. És te, Jézusom, egészen a sírig osztozol életünkben. Nem engeded, hogy életünk legsötétebb, legridegebb, legmagányosabb pillanataiban egyedül maradjunk. Mert, bár nem látjuk – nehéz sziklák, a földi élet korlátai eltakarják szemünk elől, de a sírban nem a vég, hanem egy új kezdet reménye vár. Mert a sír, ami most még a véget, a halált az enyészetet jelenti, a húsvéti fényben majd a föltámadt Jézust hirdeti. És talán már most a nagyszombat békéjét, örömét sejtjük benne.

Add Uram, hogy hittel tudjuk fogadni, ha életünkben meghal valami, és annak helyére tételével reméljük valami újnak a születését, ahogy azt általad megismertük.

Miatyánk...

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!